

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਚੌਦਾਂ

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ — ਸਾਰਾਂਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ

Jeff Pippenger

2023-12-09

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਆ ਕੇ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪਰਿਪੂਰਕ ਹੈ।” The Acts of the Apostles, 585.

ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ “ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਜੁਲਾਈ, 2023 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮੋਹਰਾਂ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਦ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਖ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਰੋਮ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਜਾਨਵਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰ, ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਵਰਤਮਾਨ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਲੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਅਤੇ ਕਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਅਭਿਜਾਤ ਵਰਗ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਪੁਰਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਖਰੇ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਸੇ, ਪਰ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ, “ਦਸ ਦਿਨ” ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਸੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਟਿਕ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਜਦਕਿ ਖੋਜਿਆਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਹਾਰ ਖਾਧਾ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ-ਮੋਹਰੇ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਬੁੱਤ-ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ “ਭੇਦ” ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਸੁਪਨਾ ਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਾਈ ਉਹ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ “ਭੇਦ” ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀ, ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। “ਭੇਦ” ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਦਾ

ਉਪਰਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਹੈ।

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ “ਭੇਤ” ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਾਖੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ “ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ” ਦੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਿਪੇਖ ਬੰਧਵਾਸ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ, “ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ” ਨਾਮ ਦੇ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦੁਹਰਾਵਾ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਤੀਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ) ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਵੱਜਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੀਜਾ ਅਧਿਆਇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਉਸ ਸੁਰਲੀ ਧੁਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਸੁਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਿਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗਾਉਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਭੁੱਲੀ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਭੁਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉਪਰੰਤ ਸੂਰ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗੀ। ਵੀਣਾ ਲੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੀ ਰਹੁ, ਹੇ ਭੁਲਾਈ ਗਈ ਵੇਸ਼ਿਆ; ਮਿੱਠਾ ਰਾਗ ਛੇੜ, ਬਹੁਤ ਗੀਤ ਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਪਿੱਛੋਂ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੂਰ ਦੀ ਸੁਧ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਯਸਾਯਾਹ 23:15-17।

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ।

“ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਜੇ—ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਪਰਖਣ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼—ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।” Review and Herald, October 31, 1899.

ਕਈ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਪਰਿਪੇਖ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਉਲੇਖ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਿਪੇਖ ਇਕਸਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੇ

ਉਸੇ ਹੀ ਪਰਿਪ੍ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਮੇਲ "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ" ਨਾਮਕ ਉਸ ਮੀਲ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਤਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਾਰਸੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵੱਲ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਕਾਲ" ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਾਟ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ "ਲਾਓਦਿਕੀਏ" ਵਜੋਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ "ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਏ" ਵਜੋਂ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਾਟ ਲਈ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਾਟ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਹੀ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਹਾਟ ਵਿੱਚ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ 1856 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ "ਨਵੀਂ ਰੋਸ਼ਨੀ" ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1863 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਾਟ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਾਟ—ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਉਸ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ "ਇਲਿਆਹ" ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਜੋ "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼" ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦਾ "ਭੇਦ" ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਜ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ" ਰਾਜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਅੱਠਵਾਂ ਰਾਜ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ "ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ" ਹੈ, ਉਸ ਬਦਲਾਅ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਧਰਤੀਗਤ ਰਾਜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਦਰਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੱਚ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨੇਬੂਕਦਨੋਸਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਹੀ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਇਹ "ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ" ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ "ਭੇਦ" ਉਹ ਕੁੰਜੀ ਵੀ ਹੈ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਉਹ ਚਾਰ waymarks "ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ" ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ waymark, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ-ਪ੍ਰਦਾਨੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦੂਜਾ waymark, ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਰਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਸੀ। ਤੀਜਾ waymark ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ-ਭਰਿਆ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ Midnight Cry ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰਸ, ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦਾ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ, ਜਲੂਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਰਸ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ Midnight Cry ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ "sealed" ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

“ਇਹ ਸ਼ਿਖਰਲੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਅਰਥਾਤ ਲਾਜ਼ਰਸ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਉਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 529.

ਨਿਆਂ ਦਾ ਚੌਥਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਲੀਬ ਸੀ, ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਵੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ” ਸੀ, ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ” ਦੇ ਗਲਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। “ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ” ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ” ਦੀ ਪਰਿਪੂਰਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਹ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ” ਵਾਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ “ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ” ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੂਕ” ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਦਾਉਦ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।
2 ਸਮੁਏਲ 5:10.

ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤਦ ਹੋਈ ਜਦ ਉਜ਼ਾਹ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ। ਤੀਜਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤਦ ਆਇਆ ਜਦ ਦਾਉਦ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਗਿੱਤੀ ਓਬੇਦ-ਅਦੋਮ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਜ਼ਾਹ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਦੂਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਦਾਉਦ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੇਤੂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ (ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦਾਉਦ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ “ਨਿਰਾਸ਼ਾ” ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ)। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੰਦੂਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ “ਤੀਜੇ ਹਾਏ” ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸੁੱਕੀਆਂ ਰੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ” ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਰਬਾਦੀ “ਤੀਜੇ ਹਾਏ” ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

“ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਲੰਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1843 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ।” *Early Writings*, 247.

ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਇਸਲਾਮੀ ਹਮਲੇ ਦਾ ਜੋ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਉਹੀ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਕਦੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ

ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੌਥੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ "ਨਿਆਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪਹਿਲਾ waymark ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਮਲਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਇਸਲਾਮੀ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਪਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੌਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪਾਪ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਗੱਲ ਪਛਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ-ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ "ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ" ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ), ਸਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ "ਲੁਕਵੀ ਪੁਸਤਕ" ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਖਾਧਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਭੀ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਬੁਸ਼ ਪਰਿਵਾਰ, ਜਾਂ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ, ਜਾਂ ਜੇਜ਼ੂਇਟ, ਜਾਂ CIA, ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਮ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜੋੜ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਸੜਯੰਤਰ-ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਅਕਸਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਯਿਸੂ ਆਰੰਭ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਅਸੀਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ "ਸੱਚਾਈ" ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ" ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਵੇਅਮਾਰਕ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ, ਆਖ਼ਰੀ ਵੇਅਮਾਰਕ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਖ਼ਰੀ ਵੇਅਮਾਰਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਵੇਅਮਾਰਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਜੈਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ "ਗਧੇ" ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਾਲਾ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀਓਨ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਆਖੋ, ਵੇਖ, ਤੇਰਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਮਰ ਹੋਕੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਧੀ ਉੱਤੇ, ਹਾਂ, ਗਧੀ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਇੱਕ ਗਧੇੜੇ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ। ਮੱਤੀ 21:5.

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਯਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤ ਤੁਰਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਹ ਨਿਆਂ ਸਨ ਜੋ ਗੈਰ-ਈਸਾਈ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਏ।

1. 1. ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕੌਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਨੇ ਸਨ 321 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।
2. 2. ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀਆਂ (ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਵੀ ਹਨ), ਸੰਨ 538 ਵਿੱਚ ਔਰਲੀਅਨ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪਾਪਾਈ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਆਂ ਸਨ।
3. 3. ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ (ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਹੈ), ਉਹ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ।

ਤੀਸਰੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇਸਲਾਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਨੈਸ਼ਵਿਲ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਦੂਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ "ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ" ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਤੀਜੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਚੌਥੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੈਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ "ਭੇਦ" ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਅੰਗ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਰੂਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਨਬੂਕਦਨੋਸੌਰ ਦੇ ਮੂਰਤੀ-ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੱਕ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਲਈ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਦਾਰਿਯੁਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਰਮਣਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਕ੍ਰਮਣ-ਬਿੰਦੂ 1856 ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜੇਮਜ਼ ਅਤੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਫਿਲਾਡੇਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਉਚੀਕੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸਾਲ ਹਾਈਰਮ ਐਡਸਨ ਦੇ Review and Herald ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ "seven times" ਬਾਰੇ "new light" ਆਈ, ਪਰ 1863 ਵਿੱਚ ("seven times" ਬਾਅਦ), "seven times" ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ "the prayer" ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ "the remedy" ਵਜੋਂ "seven times" ਦੇ "scattering" ਲਈ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ-ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਿੰਨ-ਅੱਧ ਸਾਢੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਾਰ ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ, Future for America ਦੀ ਲਾਉਚੀਕੀਆਈ ਚਲਹੇਤ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁੜ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਨਾਹ ਟੰਗਿਆ ਜਾਵੇ। ਤਦ ਉਸ ਚਲਹੇਤ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪੇਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ "ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ" ਅਤੇ "ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ," ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਉਸ "ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ" ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਜੋ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ "ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਵੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਤਿੰਨ-ਅੱਧ" ਦਿਨਾਂ ਦੇ "ਜੰਗਲ" ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ "ਪੁਕਾਰਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼" ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਆਖਿਰਕਾਰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੌਤੀ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਹਥੱਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ "ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਗਵਾਹਾਂ" ਲਈ ਵੀ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼" ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ "ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ" ਹਨ। ਉਹ ਪਛਾਣ "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ" ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਲੇਵੀਆਂ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਲਾਉਚੀਕੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵੱਲ ਸੰਕ੍ਰਮਣ-ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ

ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਹੋਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਪਾਪ-ਸਵੀਕਾਰ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ "ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈਆਂ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ... ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਰ "ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਲਈ ਜਾਣੀ" ਸੀ ਇੱਕ "ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਬੱਦਲ" ਦੇ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ "ਪੱਜਾ" ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਾ "ਭੇਤ", ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਹੋਣ" ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ... ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਾ ਹਰ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੱਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਾਖੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਾਖੀ ਉਸੇ "ਘੜੀ" ਵਿੱਚ "ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ" ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ" ਵੇਲੇ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ" ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ "ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਫ਼ਰਾਂਸ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ "ਭੂਚਾਲ" ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ "ਧਰਤੀ" ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਕੰਪਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ "ਭੂਚਾਲ" ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ "ਧਰਤੀ" ਦਾ ਪਸ਼ੂ "ਹਿਲਾਇਆ" ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਘੜੀ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਗਵਾਹ "ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।" ਉਹ "ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ," ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਬਚਨ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜੋ ਆਪ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਪ੍ਰੇਰਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੌਕੇ ਕਿਹੜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਹੋਵੋਗੇ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਖਦੇ ਵੇਖਦੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਤੋਂ ਓੜਲ ਕਰ ਲਿਆ। Acts 1:7-9.

ਜੇ ਲੋਕ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ" ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਮੁੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ "ਭੇਤ" ਜੋ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਹ ਗੁਪਤਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਮੁਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ "ਭੇਤ" ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ" ਦਾ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ" ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਸੰਰਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਖਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ "ਸੱਚ" ਹੈ, ਜੋ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਹਰ ਮਹਾਨ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਲੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਜ਼ਮਾਏ ਜਾਣ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵਾਲੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ Future for America ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ

ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ" ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ" "ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ" ਦੀ ਉਹ ਪੂਰਨ ਪੂਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ, ਮੋਹਰਬੰਦ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਇਹ ਗੱਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ" ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ "ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘਟਿਤ ਹੋਈਆਂ," ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ "ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ "ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ।" ਹੁਣ "ਸੱਚਾਈ" ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦਾ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ" ਹਨ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ "ਪਹਿਲੀ" ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ "ਆਖਰੀ" ਨਿਰਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ "ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਨਿਆਂ" 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ "ਮੌਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ "ਸਮਾਂ" ਮੰਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ "ਭੇਦ" ਦੀ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਨਿਆਂ" ਕਰ ਸਕੇ।

ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ "ਨਿਆਂ," ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਸਰੇ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ "ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਿਆਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ "ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ।"

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਵੇਮਾਰਕ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦਾ "ਗੁਪਤ ਇਤਿਹਾਸ" ਤਿੰਨ ਵੇਮਾਰਕਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਇੱਕ "ਮੌਤ ਦੀ ਡਿਕਰੀ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਇੱਕ "ਮੌਤ ਦੀ ਡਿਕਰੀ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

"ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ" ਦਾ "ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ", ਜੋ Future for America ਦੀ ਚਲਵੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ "ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ, ਜੋ "ਅਥਾਹ ਖੱਡ" ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਦਰਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ "ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ" ਸਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਹੈ; ਪਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ "ਭੇਤ" ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਉਹ "ਭੇਤ" ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਤੀਨ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ "ਦਾਨੀਏਲ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ "ਦਸ ਰਾਜਿਆਂ" ਦੇ ਅਗੂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਸਾਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗੇ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ-ਸਰੂਪ ਸੱਬਤ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸੱਬਤ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸ ਮੂਰਤੀ-ਸਰੂਪ ਸੱਬਤ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾ ਅੱਗੇ, ਮਨੁੱਖ-ਨਿਰਮਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਦੂਰਾ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੈਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤਿ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਸ ਝੂਠੇ ਸੱਬਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪੇਸ਼ਾਕ ਚੁਰਾ ਲਈ ਹੈ।” Review and Herald, March 8, 1898.